

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Under Behandling af Udkast til Lov, hvorved Forordningen af 26de November 1768 og kongl. Resolution af 11te August 1818, angaaende indenlands fabrikerede Kobber- og Messing-Varers Forhandling i Danmark, ophæves m. v. (Lovbokaftet findes i Anhang A, Sp. 1543 ff. Første Behandling i Tidenden Sp. 2216 ff. og den af Udvalget afgivne Betænkning i Anhang B, Sp. 537 ff.)

Foruden de af Udvalget i Betænkningen stillede Endringsforslag var der endvidere fremkommet følgende:

Af S. A. Hansen:

Saavel til Udkastets § 1 som til et Mindretals Forslag til en ny § 1:

„1862“ i Slutningen af Paragraphen forandres til: „1866.“

De to Lovbokaftets Paragrapher tilligemed samtlige de stillede Forslag fattedes under Et under Forhandling.

**Ordføreren (Thune):** Jeg maa tillade mig at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, at det Andragende, hvorpaa det foreliggende Lovbokaft er grundet, har været forelagt forskjellige raadgivende og lovgivende Forsamlinger, men de have ikke tidligere troet at kunne løse denne Opgave fyldestgjørende. Den ligger nu for her, og den ærede Minister har rettet den instændige Opfordring til os at komme til et endeligt Resultat med Hensyn til denne Sag. Man ansaae det tidligere betænkeligt at tildele Haandværkerne den Ret, som de da ønskede til Dmsføring af Kobbervarer, deels paa Grund af de datidige Næringsforhold og deels paa Grund af, at man frygtede Brud paa den offentlige Sikkerhed, idet der kunde blive Spørgsmaal om Husering og Vagabondering af Folk, som man ikke ønskede skulle færdes omkring i Landet. Det første Hensyn troer Fleertallet i Udvalget nu at kunne komme ud over, da vor nye

Næringslov hviler paa en friere Basis og man har antaget, at man, naar man erkjender den frie Concurrences Berettigelse, ikke behøvede at frygte for, at det Lovforslag, Fleertallet indstiller, skulde gaae Nogens Nættighed for nær. Hvad angaaer Hensynet til den Vagabondering, der kunde blive Tale om, da er der i dette Forslag indført saadanne Bestemmelser, som Ministeriet har anseet nødvendige og betryggende med Hensyn til den offentlige Sikkerhed og Orden. Der kan altsaa fra disse to Sider betragtet ikke være Noget, at indvende imod Fleertallets Forslag. Fleertallet i Udvalget har derimod fundet meget stor Betænkelighed ved at hæve den Ret til Kobberføring, som Kobberværkerne for Dieblicket have. Man har seet hen til, at vort Lands Indtægtskilber fornemmelig er Agerbrug og Dvægabl, og disse Indtægtskilber ere, om ogsaa Culturen kan stige, og om der ogsaa kan indføres Forbedringer ved Agerbruget, der kunne have dette og gjøre det mere frugtbringende, dog altid begrænsede, hvorimod de Fordele, som Fabrikker og Manufacturer kunne yde Landet ere ubegrænsede. Det er fornemmelig paa deres Fabrikker at England og Frankrig maae stole, fra dem hidrøre mange af disse Landes Indtægtskilber. Tidligere har vor Regjering ogsaa søgt at fremme Fabrikstiden ved at drive Fabrikker for egen Regning, men det er tildeels mislykket. Senere har man understøttet private Fabrikker med Laan og Forskud, men ogsaa i denne Henseende har Regjeringen gjort den sorgelige Erfaring, at det ikke nytter paa denne Maade at fremme Fabrikkerne, naar der ikke er nødvendige Betingelser for deres Bestaaen tilstede. Nu er man imidlertid kommen et Skridt videre, nu foreslaaer man, at de Nættigheder, som ere givne de indenlandske Fabrikker, og paa hvilke for en Deel deres Bestaaen berøer, ogsaa skulle berøves dem, men det troer jeg er at gaae et Skridt forvidt i den modsatte Retning. Vi bør endnu ikke ganske opgive Haabet om at see Fabrikkerne florere, vi bør endnu holde paa de faa Fabrikker, vi have og ikke berøve dem de Nættigheder, til hvilke deres Bestaaen er saa nær knyttet. Endvidere er der det særdeles Hensyn at tage, at naar man borttager den Nættighed, hvorved Afsetningen især kan tilføres Fabrikkerne, da